

Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών

Εκλεγμένοι με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών στα Δ.Σ. ΔΟΕ & ΟΛΜΕ

Σπύρος Μαρίνης μέλος του Δ.Σ. της ΔΟΕ, Θεοδώρα Δριμάλα μέλος του Δ.Σ. της ΔΟΕ,
Ακτύπης Δημήτρης μέλος του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, Δαρδαλης Νικός μέλος του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ

Μια πρώτη προσέγγιση για το κυβερνητικό σχέδιο των «νέων δομών υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου»

*Αλλαγές σε δομές και διαδικασίες μέσω συγχωνεύσεων και καταργήσεων που έχουν
τελικό στόχο την αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα ως και τη σχολική μονάδα!!*

Στο ρητορικό ερώτημα, αν γίνεται η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ να μιλά για υποστήριξη και αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου, την ίδια στιγμή που με την πολιτική της συνθλίβει τα μορφωτικά και εργασιακά δικαιώματα διαμορφώνοντας μια μίζερη πραγματικότητα στο σχολείο, δεν θα απαντήσουμε εμείς. Μιλάει από μόνη της η καθημερινότητα των χιλιάδων χαμένων διδακτικών ωρών στα σχολεία, το ολοήμερο Δημοτικό και Νηπιαγωγείο που οδηγείται σε εκφυλισμό, τα κενά και οι ελλείψεις στην Ειδική Αγωγή, το κλείσιμο και η συγχώνευση τομέων και ειδικοτήτων στα ΕΠΑ.Λ., οι χιλιάδες συμβασιούχοι εκπαιδευτικοί που δεν έχουν ούτε πού να κοιμηθούν, οι λαϊκές οικογένειες που όχι απλά βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη αλλά βιώνουν και τα καθημερινά αδιέξοδα, το άγχος της διαπαιδαγώγησης των παιδιών τους χωρίς καμιά ουσιαστική στήριξη.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, η Ν.Δ. και τα υπόλοιπα κόμματα, που στηρίζουν την πολιτική της Ε.Ε. και του ΟΟΣΑ, που συμπάσχουν με τις αγωνίες του ΣΕΒ, του Συνδέσμου Ξενοδόχων Ελλάδας και των άλλων εργοδοτικών ενώσεων για την Παιδεία, δεν έχουν στόχο, με την πολιτική τους, να βελτιώσουν το σχολείο, να απαντήσουν στις αγωνίες των εκπαιδευτικών και των γονιών για τη μόρφωση των παιδιών τους. Άλλωστε, είναι αυτοί που στο 3^ο Μνημόνιο ψήφισαν υπέρ του «εξορθολογισμού» των δαπανών, υπέρ της μείωσης του αριθμού των εκπαιδευτικών και την προώθηση της αυτονομίας, δηλαδή την κατηγοριοποίηση των σχολείων. Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής βιώνουμε σήμερα και κανείς δεν πιστεύει ότι η κατάσταση στην εκπαίδευση βελτιώθηκε από αυτά τα μέτρα. Το αντίθετο.

Δεν είναι καθόλου τυχαία η χρονική στιγμή που ανοίγει η συζήτηση για κρίσιμα ζητήματα που αφορούν τη δομή και το περιεχόμενο λειτουργίας του σχολείου, την αξιολόγηση στην εκπαίδευση, η οποία εντέχνως παρουσιάζεται ως απλή διαδικασία αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου.

Η κυβέρνηση αφού «έφαγε τα μούτρα της» στο υπόλοιπο Δημόσιο, με την πλειοψηφία των υπαλλήλων να απέχει από την αξιολόγηση, επιδιώκει να προχωρήσει τώρα τη διαδικασία αξιολόγησης και στην εκπαίδευση, ώστε να «πιάσει τους στόχους» και να υλοποιήσει τα προαπαιτούμενα που από κοινού έχει αποφασίσει με την Ε.Ε., το ΔΝΤ και την ΕΚΤ.

Ένας ακόμα «εθνικός διάλογος», με προαποφασισμένα αποτελέσματα, επιδιώκεται να αξιοποιηθεί ως «φερετζές» για να καλύψει την πραγματικότητα στην εκπαίδευση αλλά και τα σκληρά μέτρα και προαπαιτούμενα της τρίτης αξιολόγησης (βλ. μειώσεις συντάξεων, κατάργηση αφορολόγητου, κατάργηση επιδομάτων, χτύπημα στα συνδικαλιστικά δικαιώματα και την απεργία, περικοπές σε Παιδεία και Υγεία κ.ά.) που προωθεί **ΑΜΕΣΑ** η κυβέρνηση.

Είναι στο χέρι μας να μην περάσουν οι σχεδιασμοί τους!

Από κοινού με όλους τους εργαζόμενους να δώσουμε απάντηση στους αντιλαϊκούς σχεδιασμούς. Από κοινού με όλους τους Δημοσίους Υπαλλήλους να κάνουμε πράξη στην εκπαίδευση την **«αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης σε όλα τα επίπεδα».**

Πιο συγκεκριμένα:

Με την πρότασή του για «τις νέες δομές υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου», το Υπουργείο Παιδείας, προωθεί μια σειρά αντιδραστικές αλλαγές στη δομή και το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, κυρίως στο κρίσιμο κομμάτι της παιδαγωγικής ευθύνης και καθοδήγησης.

Ταυτόχρονα προωθούνται οι διαδικασίες αξιολόγησης στην εκπαίδευση.

Τα νέα οργανογράμματα, η δημιουργία νέων δομών μέσα από συγχωνεύσεις και καταργήσεις υπαρχόντων, το νέο καθηκοντολόγιο των στελεχών εκπαίδευσης, όλα αυτά, προετοιμάζουν ένα σχολείο δεμένο ακόμα πιο σφιχτά με τις απαιτήσεις της αγοράς και των «τοπικών κοινωνιών», πιο «ευαίσθητο στις απαιτήσεις «των τοπικών οργανισμών» - επιχειρήσεων.

Οι λέξεις κλειδιά της κυβερνητικής πρότασης είναι:

**Αποκέντρωση – Αυτονομία – Περιφερειακός Σχεδιασμός – Τοπικοί Οργανισμοί
Αειφορία – Αξιολόγηση.**

Πίσω από αυτές τις λέξεις κρύβονται σχεδιασμοί που είναι επίσημα διακηρυγμένοι από όλες τις κυβερνήσεις, την Ε.Ε. και τον Ο.Ο.Σ.Α.

Μέσα από τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς για τις «δομές υποστήριξης», οι οποίοι αποτελούν έναν ακόμα κρίκο στην αλυσίδα των αντεκπαιδευτικών πολιτικών, διαμορφώνεται το έδαφος για νέες, βαθύτερες, αντιδραστικές ανατροπές στο περιεχόμενο του σχολείου, στους στόχους της εκπαίδευσης, οι οποίοι θα πρέπει να ταυτίζονται όλο και περισσότερο με τις τρέχουσες ανάγκες της αγοράς, με τις λεγόμενες «δεξιότητες» και την

«προσαρμοστικότητα σ' ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον» εις βάρος της γενικής μόρφωσης και καλλιέργειας, της κριτικής σκέψης και της επιστημονικότητας.

Κωδικοποιούμε τις βασικές προτάσεις του κειμένου που κατέθεσε το Υπουργείο:

1. Ως επίκεντρο του «νέου» σχεδιασμού τίθεται η Σχολική Μονάδα

Όχι φυσικά για να στηριχθεί με εκπαιδευτικούς, με βοηθητικό προσωπικό, με υποδομές και χρηματοδότηση, με μόνιμο προσωπικό καθαριότητας, αλλά για να αποκτήσει τη δυνατότητα «..αυτόνομου σχεδιασμού και υλοποίησης του εκπαιδευτικού έργου». Στην πράξη δηλαδή, να επιλύει από μόνο του το κάθε σχολείο όλα τα κρίσιμα ζητήματα της λειτουργίας του.

Κάθε σχολείο διαμορφώνει «..το δικό του παιδαγωγικό όραμα σε συνεργασία με του εμπλεκόμενους φορείς (στελέχη εκπαίδευσης, γονείς, μαθητές, τοπική κοινότητα)». Στην βάση αυτού του «οράματος» θα γίνεται «..ο σχεδιασμός και η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας».

Σε αντίθεση με τη σύγχρονη ανάγκη και απαίτηση για ένα σχολείο που θα διαπαιδαγωγεί και θα μορφώνει ενιαία όλα τα παιδιά, ανεξάρτητα από την οικονομική τους κατάσταση, την προέλευσή τους και τις κοινωνικές συνθήκες στις οποίες ζουν, περνάμε σ' ένα διαφοροποιημένο παιδαγωγικό πλαίσιο με βάση τις τοπικές ιδιαιτερότητες.

Τα σχολεία στα οποία φοιτούν για παράδειγμα παιδιά προσφύγων ή μεταναστών, στα πλαίσια του διαφοροποιημένου προγράμματος, θα πρέπει να προσαρμόζουν το πρόγραμμά τους ανάλογα με τη σύνθεση του μαθητικού πληθυσμού. Αυτό όχι για να βοηθήσουν του μαθητές να κατακτήσουν τη γνώση αλλά για να χαμηλώσουν τον πήχη των μορφωτικών απαιτήσεων στο ύψος της υπάρχουσας πραγματικότητας. Με αυτό τον τρόπο απαλλάσσεται το κράτος από την ευθύνη του να στελεχώσει τα συγκεκριμένα σχολεία με Τάξεις Υποδοχής, υποστηρικτικές δομές, ψυχολόγους και βοηθητικό προσωπικό, ώστε να αντισταθμιστούν οι δυσκολίες και να κατακτήσουν όλα τα παιδιά, ισότιμα, τη γνώση. Στην ουσία παγιώνεται μια πραγματικότητα που ισχύει και σήμερα σε μεγάλο βαθμό.

Με άλλα λόγια οι κάθε λογής διαφορές ή διαφορετικές αφετηρίες από τις οποίες ξεκινά ο κάθε μαθητής θεωρούνται απλά ως φυσικό φαινόμενο με το οποίο το σχολείο πρέπει να προσαρμοστεί και όχι πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπίσει με ευθύνη και στήριξη του κράτους.

Μήπως η διαφοροποίηση θα γίνεται με βάση το διαθέσιμο προσωπικό το οποίο θα πρέπει να γίνεται λάστιχο για να καλύπτει τα κενά στο ωρολόγιο πρόγραμμα και το κάθε σχολείο θα διαμορφώνει πρόγραμμα με ότι περισσεύει γενικεύοντας αυτό που σήμερα ισχύει στο Ολοήμερο;

Η μήπως θα γίνεται με βάση την περιοχή, την οικονομική κατάσταση των μαθητών και των οικογενειών τους, τη σύνθεση του μαθητικού πληθυσμού;

Σε όλα αυτά θα έχουν λόγο και οι «τοπικοί οργανισμοί» - επιχειρήσεις;

Π.χ. ο σύνδεσμος ξενοδόχων σε μια περιοχή με υψηλή τουριστική κίνηση θα έχει λόγο στο πρόγραμμα του σχολείου; Στη σύνδεση του σχολείου με τις πρακτικές στα ξενοδοχεία το καλοκαίρι; Σε προγράμματα που θα αναδεικνύουν τα οφέλη του τουρισμού στην οικονομία;

Αλήθεια αυτό το σχολείο οραματιζόμαστε τον 21^ο αιώνα;

2. Οι «Ομάδες Σχολείων» αναβαθμίζονται ουσιαστικά σε εκπαιδευτική δομή με διαδικασίες εκπροσώπησης και πλαίσιο κοινής λειτουργίας με «...με συνεχή ενημέρωση και αλληλοενημέρωση με στόχο την όσο δυνατόν μεγαλύτερη κοινή εμπλοκή των συλλόγων..»

Στην ουσία μιλάμε για αλληλοσυμπλήρωση λειτουργιών με στόχο την «κάλυψη» των κενών που υπάρχουν σε δασκάλους, καθηγητές και υποδομές (π.χ. εργαστήρια), τις μετακινήσεις μαθητών και τη μεγαλύτερη εξοικονόμηση προσωπικού, τη δημιουργία πολυπληθών τμημάτων. Στην Πρωτοβάθμια υπάρχει ήδη έτοιμο και το πλαίσιο για υποχρεωτικές μετακινήσεις μαθητών από το Π.Δ. 79/2017.

Το σχέδιο αναφέρει συγκεκριμένα «Οι εκπαιδευτικοί μιας σχολικής μονάδας μπορούν να παρακολουθήσουν, να υποστηρίξουν ή να συμμετέχουν σε προγράμματα των άλλων σχολικών μονάδων της ομάδας σχολείων». Στην ουσία ανοίγει ο δρόμος για μεταφορά της οργανικότητας σε επίπεδο ομάδας σχολείων, τη συνεχή κινητικότητα για τη συμπλήρωση ωραρίου και την κάλυψη των κενών. Θα υπάρχουν κάποια σχολεία που θα προσφέρουν ένα μάθημα ή ομάδα μαθημάτων και άλλα που θα προσφέρουν τα υπόλοιπα. Με αυτή τη δομή δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για την υλοποίηση του προγράμματος του Ι.Ε.Π. για τη Β' Λυκείου που ήρθε στη δημοσιότητα πριν λίγες μέρες αλλά και των σχεδιασμών για το «νέο» Λύκειο.

3. Δημιουργούνται σε κάθε Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕ.Κ.Ε.Σ.)

Τα ΠΕ.Κ.Ε.Σ. έχουν στην ευθύνη τους τον εκπαιδευτικό σχεδιασμό, την επιστημονική και παιδαγωγική καθοδήγηση, την οργάνωση της επιμόρφωσης, την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων της περιοχής τους. Τα ΠΕ.Κ.Ε.Σ. ενσωματώνουν τις αρμοδιότητες των Π.Ε.Κ., των Προϊσταμένων Παιδαγωγικής Καθοδήγησης, και των Σχολικών Συμβούλων. Στην ουσία μιλάμε για «**μικρά υπουργεία παιδείας**», που θα συγκεντρώνουν πλήθος αρμοδιοτήτων και θα παίζουν καθοριστικό ρόλο στη χάραξη της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Οι στόχοι που θα τίθενται, έμμεσα, σχετίζονται και με τη λεγόμενη «Περιφερειακή Αναπτυξιακή Πολιτική», που διαφημίζει η κυβέρνηση μέσα από τα «Αναπτυξιακά Συνέδρια», δηλαδή το πώς θα τροφοδοτηθούν με κίνητρα, φοροαπαλλαγές και επιδοτήσεις οι επιχειρηματικοί όμιλοι.

Εδώ θα κουμπώσει η περιβόητη «..σύνδεση του σχολείου με την αγορά εργασίας» μέσω των προγραμμάτων επιχειρηματικότητας, την προώθηση δεξιοτήτων με βάση τις ανάγκες της αγοράς, τη γενίκευση των προγραμμάτων της μαθητείας.

Βασικός στόχος αντικειμενικά είναι να συνηθίζει η νεολαία μέσα από μια σειρά μηχανισμούς στις μεσαιωνικές συνθήκες δουλειάς και τους μισθούς φιλοδώρημα.

4. Δημιουργούνται Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (Κ.Ε.Σ.Υ.)

Διαμορφώνεται ένας νέος μηχανισμός σε επίπεδο διεύθυνσης εκπαίδευσης, κοινός για Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια, ο οποίος θα λειτουργεί ως μάντα μεταφοράς των κεντρικών και περιφερειακών κατευθύνσεων. Μέσα από τα Κ.Ε.Σ.Υ. προωθούνται συγχωνεύσεις και καταργήσεις δομών (Κ.Ε.Δ.Δ.Υ., Σ.Σ.Ν., Κ.Ε.Σ.Υ.Π., Κ.Ε.Π.Λ.Η.Ν.Ε.Τ., Ε.Κ.Φ.Ε.) και ταυτόχρονα μετατροπή των οργανικών θέσεων που δεν θα προβλέπονται στη νέα δομή σε προσωποπαγείς που θα καταργούνται με την αποχώρηση του εργαζομένου.

Ειδικά η κατάργηση των Κ.Ε.Δ.Δ.Υ. θα οδηγήσει σε ακόμα μεγαλύτερη υποβάθμιση της Ειδικής Αγωγής, θα φορτώσει εντελώς στις πλάτες των οικογενειών όλο το κομμάτι της διάγνωσης και στήριξης των παιδιών με ειδικές μαθησιακές ανάγκες και θα απαλλάξει το κράτος από τις ευθύνες του.

5. Δημιουργούνται Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία (Κ.Ε.Α.).

Τα Κ.Ε.Α., ως μετεξέλιξη των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (Κ.Π.Ε.), ενσωματώνουν τις αρμοδιότητες των υπευθύνων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, Αγωγής Υγείας, Πολιτιστικών Θεμάτων και Πολιτιστικών Δραστηριοτήτων.

Το Κ.Ε.Α., επίσης, θα είναι κοινό για τις δύο βαθμίδες εκπαίδευσης.

Μαζί με τον προφανή στόχο για περιορισμό των υπευθύνων που ασχολούνται με αυτούς τους τομείς, το «συμμάζεμα» και την εξοικονόμηση προσωπικού, προωθείται η ενοποίηση σε επίπεδο περιεχομένου όλων των σχολικών δραστηριοτήτων που απευθύνονται στους μαθητές όλων των τάξεων.

Επιδιώκουν με πιο οργανωμένο και συστηματικό τρόπο να παρέμβουν στις συνειδήσεις της νέας γενιάς γύρω από μια σειρά κρίσιμα ζητήματα. Επιδιώκουν να θέσουν επιπλέον εμπόδια στην ανάδειξη ζητημάτων από εκπαιδευτικούς που πηγαίνουν κόντρα στις κυρίαρχες αξίες της Ε.Ε.

Μέσω της λεγόμενης αειφορίας θέλουν να κάνουν τον εκπαιδευτικό μάντα μεταφοράς αντιδραστικών αντιλήψεων για παράδειγμα «*πως μπορεί το σύστημα να συμβιβάζει ομαλά τα επιχειρηματικά κέρδη και τις ανάγκες του ανθρώπου*».

Η παιδαγωγική ελευθερία που αναγνωρίζουν είναι «εντός των τειχών».

6. Δίνεται νέος ρόλος στο Σχολικό Συμβούλιο

Στην κατεύθυνση της αυτονομίας και της αυτοαξιολόγησης των σχολικών μονάδων αναμορφωμένο ρόλο αποκτά και το Σχολικό Συμβούλιο. Βασικό του έργο: «*...η εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας και η ενίσχυση των σκοπών της σχολικής μονάδας με κάθε πρόσφορο τρόπο*».

Αφού η κυβέρνηση και το κράτος, έχοντας άλλες προτεραιότητες (βλ. ΝΑΤΟικές δαπάνες, φοροαπαλλαγές και επιδοτήσεις στο κεφάλαιο) έχουν βάλει στη δημοσιονομική μέγγενη τη χρηματοδότηση των σχολείων, οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς και οι μαθητές καλούνται «βγάλουν το φίδι από την τρύπα» βάζοντας πιο βαθιά το χέρι στη τσέπη για τη λειτουργία του σχολείου.

Για να εξασφαλίσουν ότι θα λειτουργεί μ' αυτόν τον τρόπο το Σχολικό Συμβούλιο προβλέπεται και η συμμετοχή του στις διαδικασίες της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας.

7. Σχολικός κανονισμός ως επιπλέον ασφυκτικός εσωτερικός έλεγχος

Γενικεύονται οι σχολικοί κανονισμοί στα σχολεία όπου, με μια επίφαση δημοκρατίας και ισότιμης συμμετοχής μεταξύ εκπαιδευτικών, γονιών και μαθητών, επιβάλλεται ένα νέο «καθηκοντολόγιο» για όλα τα μέρη της σχολικής κοινότητας, που δε θα διαταράζει την «εύρυθμη λειτουργία του σχολείου».

8. Το κομμάτι της αξιολόγησης αποτελεί τον τελικό στόχο της κυβερνητικής πρότασης

Στη βάση ενός αυτόνομου, κατηγοριοποιημένου σχολείου της αγοράς θα γίνεται και η αξιολόγηση όλων των δομών. Το σχέδιο προβλέπει αξιολόγηση δομών και λειτουργιών σε όλα τα επίπεδα μέχρι και τη σχολική μονάδα.

Κάθε δομή (ΠΕ.Κ.Ε.Σ, Κ.Ε.Σ.Υ., Κ.Ε.Α.) αξιολογεί και αποτιμά το έργο της και αναφέρεται στους ανωτέρους.

Δεν είναι αλήθεια ότι δεν θα αξιολογείται ο εκπαιδευτικός. Στις πλάτες του εκπαιδευτικού φορτώνεται ένα δυσβάστακτο πλέγμα αξιολογικών ελέγχων σε όλα τα επίπεδα.

Ο Σύλλογος Διδασκόντων προχωρά σε προγραμματισμό και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου στη βάση συγκεκριμένων στόχων οι οποίοι καθορίζονται από τα αναλυτικά προγράμματα αλλά και τους κατά τόπους περιφερειακούς σχεδιασμούς.

Η λεγόμενη «αποτίμηση του παιδαγωγικού έργου» σε κάθε σχολική μονάδα θα γίνεται στη **βάση θεματικών αξόνων οι οποίοι θα καθορίζονται με Υπουργική Απόφαση και με την άμεση εμπλοκή των Διευθυντών των σχολείων και στελεχών του ΠΕ.Κ.Ε.Σ(!!).**

Δηλαδή με απόλυτα μετρήσιμους δείκτες και με το πιστόλι στον κρόταφο!!

Οι εκθέσεις αποτίμησης θα κοινοποιούνται στο οικείο ΠΕ.Κ.Ε.Σ. Δε θα μένουν απλώς στο συρτάρι του Διευθυντή του σχολείου. Θα αποτελούν μετρήσιμο δείκτη κατηγοριοποίησης του σχολείου και μέσω εκφοβισμού.

Αλήθεια πιστεύει κανείς μετά από όλα αυτά ότι ο εκπαιδευτικός μένει έξω από την αξιολόγηση;

Το ότι η κυβέρνηση υποστηρίζει, για καθαρά προπαγανδιστικούς λόγους, πως ο εκπαιδευτικός δεν αξιολογείται, σ' αυτή τη φάση, έχει να κάνει και με το γεγονός ότι το συνδικαλιστικό κίνημα απέρριψε οργανωμένα τις προηγούμενες προσπάθειες αξιολόγησης

π.χ. Μητσοτάκη – Αρβανιτόπουλου, ότι «δεν έχει ακόμα εμπεδωθεί η κουλτούρα αξιολόγησης από τους εκπαιδευτικούς».

Ο βασικός τους στόχος είναι να εμπλέξουν τους εκπαιδευτικούς στην διαδικασία της αντιδραστικής αξιολόγησης, να τους κάνουν συνενόχους στην αντιλαϊκή πολιτική.

Έτσι κι αλλιώς όλο το νομοθετικό πλαίσιο που ψήφισε και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ (π.χ. ν. 4369/16) αποτελεί οδηγό και για την εκπαίδευση. Ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας προβλέπει ότι αν ένας εργαζόμενος αξιολογηθεί δυο φορές ανεπαρκώς με βαθμό από 0-24 μπαίνει με το ερώτημα της απόλυσης.

Η τροπολογία Γεροβασίλη, που ψήφισε η κυβέρνηση μαζί με τη Ν.Δ. και ορίζει ότι τα στελέχη που δε θα αξιολογήσουν χάνουν το δικαίωμα να θέσουν ξανά υποψηφιότητα για θέση ευθύνης, είναι σε ισχύ. Επιβεβαιώνει και μ' αυτό τον τρόπο ότι η αξιολόγηση είναι βαθιά αντιδραστική και τιμωρητική.

Στη συνέχεια έρχεται και ο πέλεκυς, η τιμωρία, η μισθολογική καθήλωση και οι απολύσεις.

Το γεγονός ότι στην εκπαίδευση υπάρχουν χιλιάδες στελέχη εκπαίδευσης, ως και τις/τους προϊσταμένες/ους των Νηπιαγωγείων και των ολιγοθέσιων Δημοτικών και χιλιάδες ακόμα εκπαιδευτικοί που έχουν τα τυπικά προσόντα και επιθυμούν κάποια θέση ευθύνης, αποδεικνύει ότι η αξιολόγηση θα αφορά τελικά ένα μεγάλο κομμάτι του κλάδου ΑΜΕΣΑ!!

Με βάση όλα τα παραπάνω, το σχέδιο της κυβέρνησης:

- ✓ **Απορρίπτεται** και αυτό όχι γιατί έφτασε αργά στις Ομοσπονδίες, ούτε γιατί δεν είναι προϊόν διαλόγου, όπως υποστηρίζουν μια σειρά συνδικαλιστικές δυνάμεις, αλλά γιατί είναι βαθιά αντιδραστικό, επικίνδυνο και αντιπαιδαγωγικό.
- ✓ Είναι κρίκος στην αλυσίδα των αντιλαϊκών πολιτικών, της αξιολόγησης στο Δημόσιο, των σχεδιασμών για το Νέο Λύκειο, του Π.Δ. 79 για τη λειτουργία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.
- ✓ Αποτελεί κομμάτι της γενικότερης επίθεσης στα εργατικά – λαϊκά δικαιώματα, στα μορφωτικά δικαιώματα της νεολαίας.
- ✓ **Ανοίγει πολύ επικίνδυνους δρόμους για ακόμα μεγαλύτερες αντιδραστικές ανατροπές στη δομή και τη λειτουργία της εκπαίδευσης.** Στην ουσία η ενοποίηση όλων των λειτουργιών της παιδαγωγικής ευθύνης και καθοδήγησης ανάμεσα στις δύο βαθμίδες της εκπαίδευσης ανοίγει τον δρόμο και για τη διοικητική ενοποίησή τους, αλλά και για τη μεταφορά κεντρικών ευθυνών σε σχέση με το προσωπικό, ακόμα και στο κομμάτι των προσλήψεων, προς τις Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης.

Ο προσανατολισμός των κυβερνητικών σχεδιασμών συμπίπτει με τις κυβερνητικές θέσεις της Ν.Δ. και τις δηλώσεις Μητσοτάκη για την αυτονομία του σχολείου, την αποκέντρωση των προγραμμάτων σπουδών κ.ά. Η στρατηγική σύμπλευσή ΣΥΡΙΖΑ και Ν.Δ. δεν μπορεί να κρυφτεί όσες σικέ αντιπαραθέσεις και αν στήσουν.

Αυτό που μας ετοιμάζουν, όλοι μαζί, είναι το σχολείο της αγοράς, των περικοπών και της σύγχρονης ημιμάθειας. Με σχολεία που θα αναζητούν πόρους για να λειτουργήσουν, με

διαφοροποιημένα προγράμματα και εκπαιδευτικούς λάστιχο. Άλλωστε πολλά απ' αυτά τα ζούμε ήδη μέσα στις τάξεις μας, στη καθημερινότητα της εκπαίδευσης.

Καμία συμμετοχή, με κανένα τρόπο στον διάλογο απάτη της κυβέρνησης.

Οι πλειοψηφίες σε ΟΛΜΕ - ΔΟΕ έσπευσαν να συμμετέχουν στον διάλογο της κυβέρνησης, ενώ το πλαίσιο και οι στοχεύσεις του είναι γνωστές. Δεν είναι η πρώτη φορά που με τη στάση τους διευκολύνουν τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς. Μια σειρά συνδικαλιστικές δυνάμεις έχουν αρχίσει να τοποθετούνται θετικά ή κριτικά υπέρ του σχεδίου. Στην ουσία οι πλειοψηφίες αυτές συμφωνούν με τις αντιδραστικές αλλαγές στο περιεχόμενο του σχολείου.

Τώρα είναι η ώρα οι εκπαιδευτικοί μέσα από τους Συλλόγους και τις ΕΛΜΕ να πάρουμε την υπόθεση του αγώνα απέναντι σ' αυτούς τους σχεδιασμούς στα χέρια μας!!

Να δυναμώσουμε τον αγώνα για:

- ✚ Αποκλειστικά δημόσια δωρεάν Παιδεία για όλα τα παιδιά. Ούτε 1€ από την τσέπη των γονιών για τη μόρφωση των παιδιών και τη λειτουργία του σχολείου.
- ✚ Σχολείο που θα μορφώνει, θα διαπαιδαγωγεί και δε θα εξοντώνει.
- ✚ Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας στην Παιδεία.
- ✚ Μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών όλων των ειδικοτήτων.
- ✚ Ενιαίο Δωδεκάχρονο Σχολείο σύγχρονης γενικής παιδείας.
- ✚ Δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή.

Απαντάμε αγωνιστικά στους κυβερνητικούς σχεδιασμούς

- ✚ Προχωράμε σε ενημερώσεις σε όλα τα σχολεία και σε καλά προετοιμασμένες Γενικές Συνελεύσεις. Να πάρει πίσω η κυβέρνηση το αντιδραστικό σχέδιο. Αν τολμήσει να το υλοποιήσει, απαντάμε με νέο κύκλο Γενικών Συνελεύσεων και αγωνιστικές κινητοποιήσεις.
- ✚ Όλα τα Σωματεία, ΣΥΛΛΟΓΟΙ και ΕΛΜΕ, και οι Σύλλογοι Διδασκόντων παίρνουμε αποφάσεις συμμετοχής στην «αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης σε όλα τα επίπεδα»
- ✚ Προετοιμάζουμε μεγάλη απεργιακή απάντηση Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα ενάντια στα βάρβαρα μέτρα της 3^η αξιολόγησης.

2/11/2017